

*Consiliul Local Cenad,
Primăria Cenad și redacția
revistei „Cenăzeanul“ vă
urează Paște fericit!*

Din cuprinsul acestui număr:

● Mesajul Învierii ● O întrebare pe adresa Primăriei ● Arhiva Primăriei ● Agenți economici cu sediul în Cenad ● Școala – emblema comunității ● Sfinții – patroni de familie la sârbi ● Gustul unic al pipărcii de acasă ● Regal faunistic ● Cenadul are bibliotecă digitală ● Priorități consemnate la Morisena - Cenad ● Salvați istoria locală de la uitare! Comoara din pod ● Viața Sfântului Gerard de Cenad

Mesajul Învierii

Mergând prin cimitire, vedem și morminte goale. Au fost pregătite pentru că, mai devreme sau mai târziu, va fi nevoie de ele. Nu vor rămâne goale. Poate că ni se pare exagerată graba cu care unii își pregătesc locul de veci, dar existența acestora este un semn al trecerii noastre. Ne amintește de mormântul lui Iisus, care, nu numai înainte de moartea Lui, dar și după aceea, a rămas gol. Cu puterea Sa dumnezeiască, a ieșit din mormânt, din acea închisoare a morții, să ne aducă la cunoștință perspectivele vieții noastre. Mai demult, pe poarta de intrare în cimitire era scris „Vom învia“. Aceasta este promisiunea făcută de Iisus și este dată mai departe de către biserică fiecărei generații.

În Evanghelia după Sfântul Ioan citim că, dimineața devreme, pe când încă mai era întuneric, Maria Magdalena a venit la mormântul lui Iisus. Recunoștința și dragostea i-au îndrumat pașii, cu toate că în sufletu-i era negură și ea-și pierduse ultimele licăriri de speranță. Din păcate, pe drumul vieții, întunericul din suflet ne e partener, îl simțim atunci când ne întoarcem fața de la Acela care este „Lumina lumii“. Sufletul nostru este cuprins de întuneric atunci când îmbrăcăm haina indiferenței, când se stinge în sufletul nostru focul iubirii și când nu căutăm și nu vrem să aflăm care este menirea noastră în această lume. Este un întuneric fără răsărit atunci când rămânem indiferenți și nu pornim, asemenea Mariei Magdalena, spre mormântul Celui înviat. Doar acolo vom înțelege că noaptea este pe sfârșite, iar răsăritul se află tare aproape.

Iisus a înviat pentru a-l îmbrăca pe om într-o lumină deosebită. În fața mormântului Celui înviat, putem să învățăm că după răsărit urmează lumina puternică a zilei. Deocamdată, suntem încă niște umbre, însă vom deveni suflete împlinite. Chiar dacă ni

se pare imposibil. Să luăm, de pildă, bulbul unei flori. Când îi va veni vremea, planta va răsări, va crește și va înflori. Tot astfel și calitățile nobile ale sufletului nostru sunt cele care trebuie să dăinuiască și să fie folositoare.

În scrisorile sale, apostolul Pavel ne atrage atenția că învierea lui Iisus nu este doar o victorie personală asupra morții. Acest eveniment are influență și asupra noastră, fiindcă așa cum Iisus a murit pentru noi, El a înviat tot pentru noi. El ne-a descris poarta nemuririi. Este adevărat că vom învia la sfârșitul lumii, dar această înviere trebuie precedată încă de pe-acum, în această viață, de ieșirea din mormântul necredinței, al indiferenței și păcatului. Trebuie să ne întoarcem către Iisus care, pentru fiecare om, este Învierea și ne oferă posibilitatea unei alte vieți, ne întinde mâna pentru a ne da libertatea spirituală.

Un bărbat călătorea cu trenul și se vedea pe chipul său că e neliniștit, că-l frământă ceva anume. La un moment dat, a început să se destăinuie celor din jurul său, povestindu-le cum că a fost la închisoare pentru faptul de a fi săvârșit ceva grav. A scris familiei o scrisoare prin care și-a cerut iertare, iar dacă-l iartă și-l reprimesc înapoi, atunci să anine o panglică albă pe bătrânul pom de măr din apropierea gării.

Dacă el nu va vedea această panglică, nu va coborî din tren și va pleca mai departe. Curioși, așteptăm cu toții să vedem ce se va întâmpla.

Am zărit din depărtare mărul plin de panglici albe. Bărbatul era cuprins de o nemăsurată bucurie a iertării.

Pringiulgiul alb din mormântul gol Iisus vrea să ne aducă la cunoștință faptul că a înviat, a făcut asta pentru ca și noi să înviem din mormântul păcatelor noastre și să avem parte de bucuria și frumusețea mântuirii. A legat giulgiul alb pe copacul pocăinței, dorind să ne aducă la cunoștință posibilitatea învierii noastre trupești și sufletești. Iisus cel înviat ne spune: „Eu sunt învierea și viața, acela care crede în Mine nu va muri în veci“.

Pr. Dan Groza
paroh romano-catolic

Publicație realizată cu sprijinul Consiliului Local Cenad
și al Primăriei comunei Cenad, județul Timiș (www.cenad.ro)

Colegiul de redacție: **Gheorghe Anuichi, Dușan Baiski, prof. Slavka Bojin, prof. Gheorghe Doran, Dorin Dronca, pr. Dan Groza, Milenco Iancov, Ion Savu**

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor revine exclusiv autorilor.

Materialele se pot trimite prin e-mail: redactia.cenazeanul@gmail.com sau pe adresa: Prof. Doran Gheorghe, Com. Cenad nr. 709A, jud. Timiș, Cod 307095. Anonimele nu se iau în considerare.

Tipografia ArtPress, str. Cermena 1, Timișoara 300110, tel. 0256 293 809, fax 0256 293 975.

ISSN 1222-5843

O întrebare pe adresa Primăriei

De ce nu adoptă comuna Cenad denumiri de străzi?

Răspunde dl Nicolae Crăciun, primarul comunei Cenad: - Adoptarea denumirilor de străzi în Cenad are avantaje și dezavantaje. Avantajul principal îl constituie o mai bună identificare a imobilelor. Dar iată și dezavantajele. Cenadul are deja înscrise în cartea funciară două rânduri de numere de casă, respectiv numerele vechi de casă

de dinaintea anului 1945 și numerele de casă noi, actuale în momentul de față. În prezent, se eliberează adeverințe pentru conscrierea (înscrierea în registrele oficiale, n.r.) numerelor de casă.

În actele de identitate ale cetățenilor sunt înscrise actualele numere de casă. Adoptarea denumirilor de străzi ar duce la preschimbarea tuturor actelor de stare civilă, permise, pașapoarte etc., iar în cazul cărților funciare, în situația în care nu s-ar identifica corect numerele topografice cu adresele redenumite, s-ar crea un adevărat haos, ce poate duce la situații periculoase. **(D.B.)**

Arhiva Primăriei

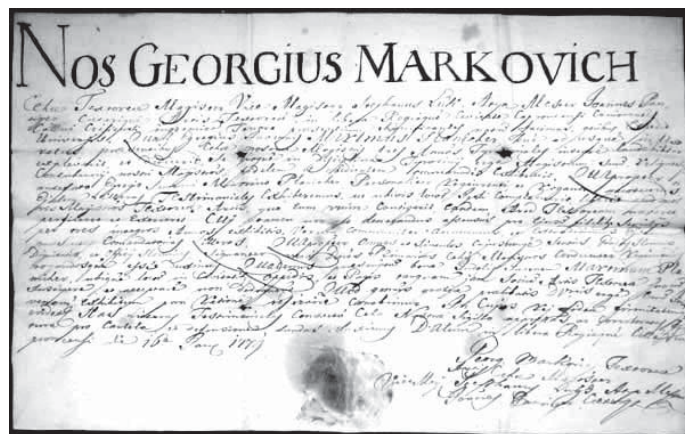
Digitalizarea, o măsură necesară pentru protecția documentelor

Cuvântul *arhivă* desemnează totalitatea actelor sau documentelor unei instituții, unui oraș etc., care se referă la activitatea lor trecută; birou, cameră unde se păstrează asemenea acte, se spune în „Dicționarul limbii române moderne”. Iar Arhivele Naționale ale României este instituția care se ocupă cu păstrarea și studiul științific al documentelor importante privitoare la trecutul țării. La nivel județean, există Direcția Județeană Timiș a Arhivelor Naționale, cu sediul în Timișoara, str. Andrei Mocioni, nr. 8, cod poștal 400084, tel./fax 256-402370 sau 256-402371, e-mail: office@arhivelenationaletimis.ro și arhivele.nationale.timis@gmail.com. Începând din 1 februarie 2011, Serviciul Județean Timiș al Arhivelor Naționale pune la dispoziția publicului, pe site-ul instituției, inventarele fondurilor și colecțiilor aflate în depozitele sale. Adresa acestuia este www.arhivelenationaletimis.ro și aici puteți studia online

Repertoarul fondurilor arhivistice, cu multe poziții privitoare la Cenad, iar deocamdată doar inventarul Detașamentul Poliției de Frontieră Cenad (1944-1948).

O arhivă nu înseamnă doar una sau mai multe săli cu destinație precisă, ci și protecție la furt, incendiu, inundație. De asemenea, trebuie asigurat un microclimat specific, respectiv temperatură și umiditate constantă, protejare împotriva rozătoarelor, insectelor și mucegaiului.

Primele arhive în mediul sătesc au fost create de preoți, care țineau evidențele nașterilor, căsătoriilor și deceselor. La Cenad, datorită existenței pe teritoriul de astăzi a două administrații în paralel și a diverselor denumiri (Cenadul German, Cenadul Sârbesc, Cenadu-Vechiu, Cenadu-Mare), arhivele au cunoscut și ele o permanentă reorganizare. Din nefericire, în aprigele lupte purtate în Cenad și lângă această comună, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în septembrie 1944, între armatele sovietice și cele germano-maghiare, aflate în retragere, au fost grav afectate atât arhiva Vămii Cenad, cât și cea a Primăriei Cenad.

Document cenăzean din arhiva Diecezei Romano-Catolice din Timișoara

Administrația comunei Cenad a apreciat just necesitatea digitalizării documentelor. Astfel, ne-a declarat dl Nicolae Crăciun, primarul localității, arhiva Primăriei comunei Cenad se află în prezent în custodia unei firme specializate, care selectează documentele în concordanță cu nomenclatorul arhivistic aprobat de Arhivele Naționale ale României. Toată arhiva va fi copiată și pe suport magnetic, creindu-se astfel posibilitatea accesării facile a oricărui document. Probleme relativ mai delicate vor exista cu vechimea realizată de cenăzeni la fosta Cooperativă Agricolă de Producție (C.A.P.), unde registrele cu evidența zilelor efectuate sunt la Primăria Cenad, iar adeverințele eliberate în anul 1991 de către comisia de lichidare a C.A.P. Cenad se află la Casa Județeană de Pensii Timiș. Între aceste două evidențe există anumite neconcordanțe. **(D.B.)**

Concret, despre pământ

La data de 7 martie 2011, a avut loc ședința lunară ordinară a membrilor Consiliului Local Cenad, în cadrul căreia s-a prezentat raportul privind starea economico-socială. Conform documentului, în localitate s-a finalizat aplicarea legilor fondului funciar nr. 18/1991, 1/2000 și 247/2005. Din totalul de 6506,58 ha, suprafețele sunt utilizate de: Exploatarea Agricolă Matei S.R.L. (1615,63 ha), Talfagro S.R.L. (338 ha), Agrobilan S.R.L. (908,58 ha), Sinagro S.A. (192 ha), Deco Agricolă S.R.L. (435,096 ha); Asociații familiale cu peste 50 ha.: Selac Miladin (185 ha), Ciurte Alexandru (197,95 ha), Weber Wihelmine (416,73 ha), Crăciun Doina (58,79 ha), Târziu Vasile Lucian (686,93 ha), Popescu Lucian (89,15 ha), Anuichi Adrian (160,88 ha), Matei Viorel (499,05 ha).

Din izlazul comunal s-a închiriat suprafața de 424,39 ha. În toamna lui 2010, s-au însămânțat 3200 ha cu grâu și 1600 ha cu orz. **(D.B.)**

Agenți economici cu sediul în Cenad

Puterea și diversitatea firmelor se reflectă direct în viața comunității locale

„Cenadul are în prezent 1940 de contribuabili persoane fizice, a căror pondere în bugetul de venituri este de 10%. De asemenea, mai există 58 de persoane juridice, a căror pondere este de 5%“, ne declara, în nr. 1/2011 al revistei „Cenăzeanul“, dl Nicolae Crăciun, primarul comunei. După cum bine se știe, administrațiile locale de pretutindeni sunt foarte interesate să atragă investiții mari și de durată, fiindcă acestea nu doar că asigură venituri la bugetul local, ci și locuri de muncă pentru locuitori, ceea ce înseamnă bani pentru consum care, indirect, contribuie la alte potențiale investiții ș.a.m.d. Un buget de venituri generos permite și cheltuieli pe măsură, care se vor reflecta în viața comunității locale.

Din nefericire, criza economică aparent fără sfârșit și-a spus cuvântul și la Cenad. În prezent, conform listei de mai jos, există doar 19 societăți comerciale. Facem aici precizarea că în listă nu sunt cuprinse persoanele fizice autorizate, care activează pe cont propriu și nu pot avea salariați, ci doar firmele, acestea din urmă putând ființa sub diferite forme de organizare (S.N.Ç., S.C.S., S.C.A., S.A., S.R.L., R.A., S.C., A.P.J.). În paranteză sunt trecute domeniile principale de activitate.

1. S.C. AVASELAC S.R.L. (alimentație publică);
2. KERESTURI EXPERT (contabilitate);
3. S.C. DEJU S.R.L. (moară);
4. S.C. MORISENA S.R.L. (farmacie);
5. S.C. IANESKO S.R.L. (cafe-bar și brutărie);
6. CONSUMCOOPMUREȘUL (alimentație publică);
7. S.C. MLADOST IMP.-EXP. S.R.L. (alimentație publică);
8. S.C. BENTINI S.R.L. (alimentație publică);
9. S.C. BRANDON TEAM S.R.L. (agroturism);
10. S.C. BRANDON COMPANY S.R.L. (alimentație publică);
11. S.C. TIM SORELA S.R.L. (alimentație publică);
12. S.C. GYURKY S.R.L. (construcții);
13. EXPLOT. AGRICOLĂ MATEI (agricultură);
14. S.C. ARATO S.R.L. (construcții);
15. S.C. VAIDOVICI S.R.L. (alimentație publică)
16. S.C. HAJNALKA S.R.L. (alimentație publică)
17. S.C. FIMINI CONSTRUCT S.R.L. (construcții);
18. S.C. POYROBCO S.R.L. (confectionat funii);
19. S.C. AGROBILAN S.R.L. (agricultură).

Nu ne-am propus în articolul de față să analizăm și istoria financiară a agenților economici, atribut esențial în ceea ce privește puterea financiară și seriozitatea în achitarea contribuțiilor la bugete. Însă pentru cei interesați, istoricul relației acestora cu Fiscul și cu celelalte instituții față de care au obligații financiare se poate studia pe adresa de Internet a Ministerului Finanțelor Publice. Iar eventualele discrepanțe între listă și situația actuală trebuie pusă, evident, pe seama timpului.

D. Baiski

Acte necesare:

Obținerea certificatului de producător

Persoanele care au domiciliul în comuna Cenad și care doresc să vândă produse agricole pe piață, fie în localitate, fie la Sânnicolau Mare sau la Timișoara, au nevoie de un certificat de producător. Acesta se obține de la Primărie, în baza următoarelor documente și cu respectarea anumitor condiții:

- existența titlului de proprietate asupra terenurilor agricole aflate în posesie;
- terenurile să fie utilizate conform Registrului agricol;
- cerere tip (formular disponibil la Primărie);
- chitanță de la casieria Primăriei, prin care se achită taxa specială de eliberare a certificatului de producător; taxa este de 10 lei (potrivit Anexei la Hotărârea Consiliului Local Cenad nr. 49/13.12.2010). **(D.B.)**

Școala – emblema comunității

Școala din Cenad este una din puținele școli rurale care se poate mândri cu aspectul ei de invidiat. De asemenea, condiții deosebite există și în clasele în care învață cei 400 de elevi și 140 de preșcolari. Mobilierul este nou și după cerințele standard, laboratoarele sunt dotate cu materiale necesare unei bune desfășurări a orelor de biologie, chimie sau fizică, cabinetul de informatică a fost modernizat de curând și a fost conectat la Internet. Singurul lucru care ne-ar trebui este o sală de sport.

Deocamdată, orele de sport, pe timp de iarnă sau în cazul zilelor ploioase, se desfășoară într-o clasă improvizată, dar din care, din păcate, lipsesc multe aparate necesare desfășurării corespunzătoare unei ore de sport. Cu toate acestea, elevii noștri n-au lipsit de la nicio competiție sportivă, ba chiar s-au întors cu premii sau mențiuni. De aceea, dl primar, alături de Consiliul Local al comunei Cenad, a promis că, din toamnă, orele de sport se vor desfășura într-o sală nouă din cadrul Căminului Cultural, clădirea ce se află acum în construcție și care va fi una dintre cele mai frumoase obiective din Cenad.

De asemenea, am așteptat cu multă nerăbdare să înceapă lucrarea de extindere a clădirii în care se desfășoară cursurile ciclului primar. Proiectul, aprobat încă în anul 2007, prevede îmbunătățirea condițiilor de muncă, încălzire centrală în întreaga clădire, construirea unui grup sanitar modernizat,

dotarea clădirii cu o sală profesorală pentru personalul didactic de la ciclul primar. Lucrările, care au început în această primăvară, se desfășoară conform planului, timpul ne este favorabil și dorim să credem că din toamnă vom avea și această propunere realizată, așa cum am reușit să îndeplinim visul nostru, dar și visul atâtor părinți care au dorit înființarea Grădiniței cu program prelungit, în care copilașii să fie supravegheați până la ora 17. Ei primesc două mese pe zi (prânz și gustare) și dorm în dormitoare dotate cu pătuțuri și lenjerie nouă. Dacă le oferim copiilor condiții deosebite, părinților le luăm o parte din griji atunci când sunt la serviciu sau au de îndeplinit alte obligații zilnice.

Mai avem un obiectiv de îndeplinit: să înființăm Grădinița de vară pentru toți cei care au vârsta de școală, dar nu au frecventat cursurile grădiniței. Niciun copil nu va putea fi înscris în clasa I fără adeverință de absolvire a cursurilor preșcolare, adeverință eliberată de una din educatoarele care predau la grupa pregătitoare.

Înscrierile la grădinița de vară încep în 15 aprilie, se fac la secretariatul școlii și sunt necesare următoarele acte: a) certificatul de naștere al copilului (copie); b) actul de identitate al ambilor părinți (copie); c) cerere de înscriere, al cărei formular se primește la secretariatul școlii.

Conducerea Școlii cu clasele I-VIII din comuna Cenad le dorește tuturor elevilor și părinților acestora Paște fericit și o colaborare cât mai bună și mai benefică!

Prof. Slavka Bojin

director al Școlii cu clasele I-VIII Cenad

Copiii, la o lecție despre foc cu formația locală de pompieri

Sfinții – patroni de familie la sârbi

Cenadul este o comună mare și frumoasă din vestul țării, o comună în care conviețuiesc de sute de ani români, maghiari, sârbi, nemți și alte naționalități, fiecare cu obiceiurile și cu datinile sale specifice din străbuni.

Noi, sârbii, avem două lucruri cu care ne mândrim și care ne identifică: îl avem pe Sf. Sava, patronul sârbilor, și avem, fiecare casă, câte un patron, ocrotitorul familiei.

Încă din străbuni, familiile erau grupate în funcție de sfântul pe care l-au ales ca ocrotitor al casei și al familiei. Cele mai multe familii din Cenad îl aveau, prin anii 1970, ca protector pe **Sf. Nicolae** (un număr de 73 de familii), urmat de **Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril** (60 de familii), **Sf. Ioan Botezătorul** (55 de familii), **Sf. Gheorghe** (27 de familii), **Sf. Dumitru** (23 de familii), **Sf. Parascheva** (17 familii) etc.

De exemplu, de **Sf. Nicolae** erau prăzniceri toți cei care purtau nume de familie: Stefanovici, Uncianschi, Jivanov, Isacov, Giuricin, Acimov, Trifunov, Grbici, Selac, Țvetcov, Libor, Mircov, Muncian, Pain, Lazin, Suvac, Panici. Toate aceste nume existau în Cenad în urma cu 30-40 de ani. Câteva au dispărut, ca de exemplu: Lazin, Pain, Mircov, Bunievaț, Craciun, Iancici, iar altele sunt pe cale de dispariție.

De **Sfinții Arhangheli**, prăznicerii erau familiile: Selejanovici, Danilov, Vlașcici, Brancovan, Marianuț, Pavlovici, Rujici, Budișin, Nedin, Nicolas, Bojin și Ieftici. Dintre acestea, familiile Ieftici,

Nicolas, Brancovan, Selejanovici și Budișin nu mai există.

De asemenea, au dispărut din Cenad familiile: Luchin, Stancov, Marincov, Ciorda, care, pe lângă familiile încă existente în comuna noastră: Milicici, Ciobanov, Galetin, Zomboraț, Todici, îl prăznuiau pe **Sf. Ioan Botezătorul**.

Cel mai dramatic exemplu este sărbătoarea **Sfântului Gheorghe**, care între anii 1960 și 1980 avea un număr de 27 de familii de prăzniceri. Azi există doar patru familii de prăzniceri la această sărbătoare: Popovici, Mendebaba, Ilin și Belici. Nu mai există nimeni care să poarte numele de: Iovanovici, Toșici, Rujici, Marcov, Radici sau Dragacichi. Toți aceștia îl sărbătoreau pe Sf. Gheorghe. Multe dintre familiile încă existente sunt pe cale de dispariție.

Cu toate acestea, obiceiul de a sărbători patronul familiei încă se mai păstrează cu sfințenie în casele sârbești din Cenad. Pe masa fiecărui prăznicer încă mai arde lumânarea și încă se mai spune *Tatăl nostru*

înainte de a se așeza la masă. Să sperăm că această lumânare nu se va stinge nicicând, fiindcă azi avem nevoie mai mult ca oricând de un protector, de cineva care să ne ocrotească familia, numele și casa.

Aceste date prețioase le am moștenire de la bunicul meu, **Iovanovici Mladen**, care timp de 60 de ani a fost cântăreț în strană la Biserica Ortodoxă Sârbă și care și-a învățat nepoții să respecte sărbătorile bisericești. Să sperăm că vor mai fi astfel de bunici, pentru ca să nu se uite nimic din ce este specific unei nații și unui popor, să se păstreze și să se transmită generațiilor care vin tot ceea ce este important, valoros și sfânt.

Prof. Slavka Bojin

Cenadul are bibliotecă digitală

Biblioteca locală dispune de un fond de carte de peste 10 000 de volume. Datorită uzurii, aproape 2 000 dintre acestea vor fi în curând casate, astfel că vor rămâne la dispoziția cititorilor din localitate aproximativ 8 000 de cărți. Însă în contextul în care comuna dispune de „Biblionet“, a fost firesc pasul spre ceea ce se numește bibliotecă digitală.

Avantajul unui asemenea fond de carte este deosebit. Pe de-o parte, cititorul interesat nu mai trebuie să se deplaseze la sediul bibliotecii. Pe de altă parte, nu mai sunt necesare fonduri pentru cumpărarea

de cărți. Nu mai există pericolul degradării sau uzurii datorită folosirii și eventualelor condiții de depozitare neconforme. Mai mult decât atât, când se va trece la o digitalizare totală, nu va mai fi nevoie nici de un sediu fizic. Ci de un spațiu de stocare pe Internet, de unde cărțile dorite pot fi descărcate gratuit și citite fie pe monitorul computerului personal, fie listate și citite pe hârtie, așa cum se întâmplă acum cu volumele din bibliotecă. Cărțile digitale deja existente se pot deja descărca și copia pe stickuri fie la sediul bibliotecii, fie de pe pagina instituției de pe site-ul oficial al comunei Cenad: www.cenad.ro, la adresa <http://www.cenad.ro/content/bibliotecii/>.

D. Dronca

Gustul unic al pipărcii de acasă

Anul trecut, în preregrinările mele pe ulițele Cenadului, am văzut pe zidul din spate al unei case din Ciucovăț, sub streășină, ghirlande de ardei roșu pus la uscat, așa cum vedeam, în urmă cu niște decenii, pe mai toate casele. M-am oprit și le-am fotografiat, spre surprinderea proprietarului, nimeni altul decât Slavco Uncianscki, zis și Bata, de la nr. 508, producător de boia de ardei. Am inserat imaginile pe Banaterra – Enciclopedia Banatului (www.banaterra.eu), spre a le aduce bănaștenilor aminte despre vremuri prea repede uitate.

L-am vizitat pe Bata la începutul lui martie anul acesta, pentru a-l descoase despre tainele fabricării boielii de ardei. A fost la fel de surprins ca anul trecut, neștiind cum să trateze curiozitatea mea mai mult decât firească. Dar, încet-încet, la o ștampilă de răchie și la degustarea de cârnați afumat, cu.. boia de ardei, totul din producția proprie, așa cum îi șade bine unui gospodar cenăzean, mi-a destănuit cu zgârcenie câteva din secretele producerii minunatului și gustosului praf roșu, care ne bucură gustul când savurăm un papricaș, un gulaș ori o zamă de crumpi ca la Cenad.

Bata a lucrat ca zidar 46 de ani. Prin 1969, zidea cu echipa o casă, la feder Niklos, un etnic german din Tomnatic. Unde a și văzut și, până la urmă, a deprins arta producerii boielii. Desigur, nu s-a stabilit la Tomnatic, cum ar fi dorit șeful lui de la echipa de zidari, ci a preferat să facă naveta de la Cenad la Sânnicolau Mare. Iar de prin 1985, în timpul liber, a început să se ocupe de grădinărit, o pasiune moștenită de la mama sa, cunoscută ca mare sămânțareasă. Și acum se mândrește Bata cu producția sa de ardei roșu, morcovi, pătrunței etc. obținută din sămânță din cea veche, de Cenad, și nu din cea nouă, adusă de te miri de unde.

Nu a produs niciodată mai multă boia (pipărcă) decât putea să vândă de acasă, fără să fie nevoit să ducă marfa la piață. Nu mai mult de două grădini, așa cum sunt acestea la mai toate casele din Cenad. Și nici nu a udat ardeii, preferând să-i lase în voia soarelui și-a norilor. De unde, zice el, și gustul aparte al boielii. Culesul ardeiului începe în septembrie, pe rând, în funcție de gradul de coacere, ardeii se înșiră pe sfori, iar ghirlandele se anină la uscat sub streășina din spate a casei. Firește, dacă zidul este spre soare. Prin noiembrie, ghirlandele (șirurile) se duc apoi în uscător, o incintă special amenajată în anexele gospodăriei, unde există un cuptor cu firizar. Aici, ardeii se țin la uscat 10-12 zile, însă focul trebuie supravegheat în permanență, fiindcă o temperatură prea mare poate determina înnegrirea lor. În final, urmează măcinarea ardeilor uscați, fără cozi, dar cu tot cu semințe, la o moară de măcinat electrică.

L-am întrebat pe Bata dacă e adevărat că unii producători, pentru a înmulți boiaua și a-i da greutate, adaugă în ea cărămidă roșie pisată. Nu este adevărat, a răspuns, e doar o legendă și nimic mai mult. Dar există alte metode, posibile, de falsificat boiaua?, am

insistat eu. Poate există, mi-a răspuns. Cert este însă că el nu ar recurge la asemenea gesturi. Dintr-un motiv extrem de simplu și deopotrivă de logic: el vinde de acasă și nu și-ar permite niciodată așa ceva. Iar cât de calitativă e boiaua produsă de el o confirmă și faptul că îl caută frecvent etnici germani din Cenad, stabiliți acum în Germania sau Austria, care cumpără boia cu kilogramele. Gustul pipărcii de acasă, din Cenad, nu se uită niciodată.

Dușan Baiski

Regal faunistic

În perioada 19-21 noiembrie 2010, orașul Sânnicolaul Mare a găzduit cea de-a XIV-a ediție a Expoziției Naționale de porumbei, găini și iepuri.

Fiind la colț de țară și cel mai vestit oraș din România, au existat temeri referitoare la participarea crescătorilor la această manifestare. Însă acestea au fost spulberate când au început să vină din toate colțurile patriei cereri de participare, iar în final, din simple considerente de spațiu, să trebuiască să fie refuzați unii din crescători.

Sala de sport din localitate a fost plină cu porumbei, iar hala agroalimentară a fost ocupată în totalitate cu găini și iepuri.

Au expus porumbei 173 expozanți, găini 39 expozanți, iar iepuri 51 expozanți. Au fost expuși 1429 porumbei, 325 de găini și 152 de iepuri.

Au participat cu exponate crescători din toate colțurile țării; de la Constanța și Galați până-n Moldova, Ardeal și Banat. De asemenea, au participat invitați din Serbia, Ungaria, Franța și Spania. Prezența francezilor și spaniolilor a fost o premieră pentru România. În acest fel s-au văzut pentru prima oară în România rase necunoscute precum „Sotto Blanca”, „Montan Bam”, „Gier”, „Toboșar francez”, „Moree”, rase franceze, iar „Figurita de Valencia”, „Jucător de Catalania”, „Ojo de Fresa”, „Bucon Grandino” sau „Laudino Sevillano”, rase spaniole.

La porumbei au fost expuse 105 de rase, la găini 42 de rase, iar la iepuri 22 de rase. Totodată, au putut fi văzute cele mai reprezentative rase de porumbei din România ca „Gât golaș”, „Castaniu de Craiova”, „Vișiniu românesc”, „Gagiu”, „Bujor”, „Bragagiu” sau „Ciungul” cu cele două variante.

Rasele străine au fost bine reprezentate atât prin rase grele („King”, „Roman”, „Carier”, „Uriaș american”) sau rase de structură („Voltați”, „Gulerati”, „Frezati”, „Gușati”), cât și prin porumbei zburători sau jucători („Tipler englez”, „Zburător de Budapesta”, „Jucător siberian” etc.).

La o asemenea manifestare au fost și numeroși vizitatori din toată țara, iar târgul de animale mici și păsări ținut duminică a fost foarte mare, cu material biologic de calitate, prețurile fiind pentru toate buzunarele.

Meritul pentru organizarea acestei superbe expoziții îl au crescătorii de la Clubul „Nako” din localitate, cu sprijinul foarte consistent dat de Primăria Sânnicolau Mare, care a cedat fără pretenții financiare sala de sport și hala agroalimentară. De asemenea, pentru delegații din străinătate, cazarea a fost gratuită. În mod evident, fără aceste facilități oferite de către Primărie nu se putea organiza o expoziție de asemenea anvergură.

Dacă manifestarea a mai avut unele mici scăpări - inerente începutului, este cea de a doua expoziție

organizată, banchetul a fost superb, atât ca meniu, cât și ca antren (muzica). Toți participanții au vorbit la superlativ despre supa de fazan sau răchia de mere.

Un lucru îmbucurător este faptul că, în creșterea animalelor mici (găini și porumbei), sunt din an în an tot mai mulți crescători tineri. Aceștia cresc animale și păsări de rasă și sunt buni cunoscători ai raselor pe care le cresc. În condițiile actuale, când tineretul este interesat de disco sau Internet, sunt de admirat acești tineri care calcă pe urmele bătrânilor crescători, ducând astfel ștafeta mai departe.

Totuși sunt și lucruri mai puțin frumoase, cum e și faptul că la porumbei există mulți crescători de rase grele (pentru carne), dar avem prea puțini arbitrii de valoare care să se priceapă să arbitreze. Astfel, se aduce un deserviciu crescătorilor, care nu vor cunoaște adevărata valoare a păsărilor pe care le cresc.

Pe ansamblu, acțiunea a fost o reușită, iar următoarele expoziții pe care le va organiza Clubul „Nako” vor fi din ce în ce mai bune.

Gheorghe Anuichi

maestru emerit al sportului columbofil

Bucătăria lui Feri

Păpricaș de cocoș cu găluște

Ingrediente:

Un cocoș (4 kg), slănină afumată (200 g), ceapă (1 kg), făină (1 kg), smântână (200 g), ouă (10 buc.), un gogoșar, boia, sare, chimion, piper măcinat, foi de dafin, ienibahar boabe, ghimpir măcinat.

Mod de preparare:

Se prăjește slăcina tăiată mărunt și când aceasta a lăsat untură se introduce carnea de cocoș, tăiată în cca 20-25 bucăți. Se prăjește amestecând timp de 20-30 de minute. Se introduc apoi ceapa și goșarul tăiat mărunt. Se pune apă ca să acopere carnea, după care adăugăm foi de dafin, chimion și ienibahar (câteva boabe). Când e aproape fiert, se pune piper, sare și boia. Când e fiartă carnea, se scoate din zeamă și se pune deoparte. În această zeamă se fierb găluștele și, când acestea se ridică, se introduce carnea, se amestecă și se oprește focul. Se pune smântâna, se amestecă și se poate servi.

Pentru găluște se bat ouăle cu tot atâta apă. Se pune sare și ghimpir, apoi se amestecă cu făină.

Poftă bună!

Fodor Francisc

Priorități consemnate la Morisena - Cenad

Desigur, pentru cei care citesc materialul de față și află pentru prima oară un asemenea lucru, li se poate părea ciudat că la Cenad, localitate aflată la „capătul pământului” pe actualul teritoriu al României contemporane, s-au consemnat două priorități. Nu le putem numi naționale, la vremea respectivă neexistând națiunile de „național” și derivatele acestui cuvânt, toate plăsmuiri francmasonice, născocite în spiritul lui „Divide et impera”, mai pe românește zis „Divizează și stăpânește”. Ca atare, nici internaționale. Ci doar... teritoriale. Așadar...

1002 - Cea dintâi mănăstire de pe teritoriul României de astăzi a existat în jurul anului 1002 la Morisena (actuala comună Cenad din județul Timiș). A purtat hramul „Sf. Ioan Botezătorul” și era de călugări răsăriteni. Nu ne permitem critici la adresa celor care au decis ca mănăstirea de astăzi să fie una de maici, însă credem că, dacă tot am dorit aici un asemenea lăcaș de cult, trebuia să se fi ținut cont de istorie. Cum însă popii decid, ale lor să fie toate păcatele. Nu e vorba de nicio invitație la polemică, ci de-o întrebare legitimă și nimic mai mult.

1030 – La Cenad, pe lângă pomenita mănăstire, ia ființă o școală, prima școală de pe teritoriul României de astăzi, fondată „...din inițiativă benedictină - aidoma celor din nordul Italiei și din Franța, din Burgundia și din Germania - pentru inițiere în «artele liberale», într-un loc al confluențelor Apusului cu Răsăritul, acolo unde – detaliul este semnificativ între toate și demn de reținut – se foloseau cele trei limbi de cultură, cele trei idiomuri «sacre» ale Europei anului 1000, greaca, slava și latina...”. Citatul a fost extras din „Cuvânt înainte” al lui Răzvan Theodorescu, fost ministru al Culturii în perioada postdecembristă, la volumul cu titlul „Armonia lumii” de Gerard din Cenad, apărut la Editura „Meridiană” din București, 1984.

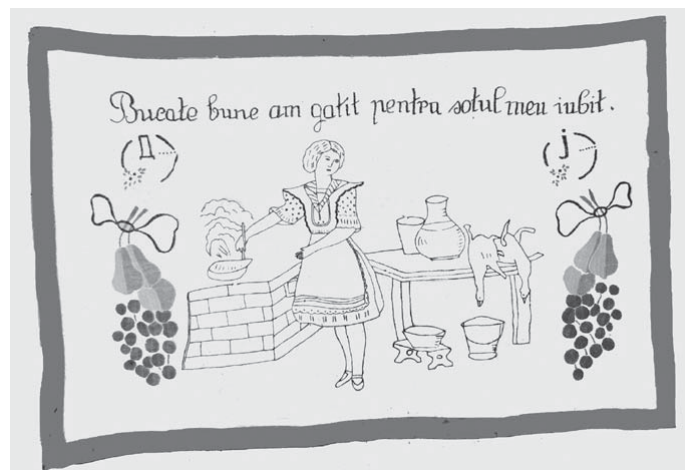
Din nefericire, experimentele politice și sociale din cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea au aruncat Cenadul într-un absolut nemeritat con de umbră și doar deschiderea actualului punct de trecere a frontierei l-a readus în atenția pe care o merită. Cel puțin din punct de vedere al însemnătății sale istorice. Fiindcă Bucureștiul, atestat din punct de vedere istoric cu mult mai târziu, dar devenit capitală administrativă și politică și dominat de ideologii și jocuri politicianiste, a ținut prea multă vreme Cenadul într-un nemeritată izolare.

În fine, tragem speranța că, într-un viitor cât mai apropiat, personalitățile născute, formate s-au care au activat ani îndelungați la Cenad vor contribui, fără mari sau prea mari pretenții, la scrierea istoriei acestei minunate localități din pusta bănățeană.

Dușan Baiski

Salvați istoria locală de la uitare!

Cu fiecare zi ce trece, se pierde o zi de istorie locală. Cu fiecare bătrân cenăzean trecut în neființă, dispăre în neant o experiență de viață și un noian de amintiri. Din varii motive, copiii și nepoții acestora, se despart apoi prea ușor de tot ceea ce a fost legat de ruda lor decedată. Deseori, se dau ori se vând pe nimic colecții de te miri ce, fiindcă urmașul fie nu și-a respectat înaintașul, fie l-a urât, fie este un incult care nu pune preț pe nimic.

Peretar cusut de Danița Brancovan de 86 de ani, din Cenad, nr. 170, în vremea tinereții. Dacă textul este în limba română, inițialele numelui ei de față sunt scrise cu caractere cirilice: Danița Ieftici, respectiv Д.И.

Haideți să demonstrăm că, totuși, Cenadul și cenăzenii au o istorie bogată. Să demonstrăm împreună că cenăzenii au o cultură la fel de bogată și realizări de secole pe care mulți din țara asta nici astăzi nu le au. A fi patriot local nu trebuie să fie pentru dumneavoastră, dragi cenăzeni, o rușine, o impietate sau un act de trădare. Fiecare patrie din lume este formată din mii și zeci de mii de patrii locale pe care, chiar dacă vom pleca și pe Lună ori pe Marte, le vom duce cu noi în suflet.

Haideți să aducem împreună la suprafață tot ceea ce are Cenadul de povestit și de arătat. Nu este un slogan, o vorbă goală în genul aceluia ce umplu programele așa-ziselor televiziuni naționale. Scotociți prin amintiri, în soba mare, în podurile caselor sau prin diversele anexe ale gospodăriei după ceea ce a aparținut strămoșilor dvs.: fotografii de familie sau de la diverse manifestări locale, lucruri de mână (peretare etc.), unelte agricole, meșteșugărești sau de uz casnic, pe care să le fotografiem și să le punem fie în revista „Cenăzeanul”, fie pe site-ul oficial al comunei. Să ascultăm și să notăm povești despre oameni și întâmplări cenăzene.

Redacția

Corul Bisericii Ortodoxe Române din Cenad

Corul bisericesc al Bisericii Ortodoxe Romane din Cenad a avut de-a lungul anilor mai multe începuturi. Peste satul nostru au trecut două războaie, dar nici ele n-au putut opri munca unor oameni cu suflet mare și cu dragoste pentru tot ce este cultură și tradiție. Pentru că respectivul cor încă mai există, trebuie să le mulțumim unor adevărați apostoli: răposatii învățători soții Iovănuț Ioan și Minerva, dlui Blaj Giani și altora pe care nu-i mai cunoaștem.

După revoluție, la inițiativa dlui Ioan Savu, se adună un grup de bărbați sub îndrumarea dlui Ioan Dogojie și încep repetițiile serioase, astfel încât în scurt timp biserica a avut un cor care răspundea duminică de duminică la sfintele liturghii. Din anul 1995, grupului de bărbați i se alătură și câteva femei și fete mai tinere și de atunci corul devine mixt.

Astăzi, corul are un număr destul de mare de iubitori de cântece bisericești. Împreună am participat la diferite festivaluri și concursuri ca

de pildă concursul „Lada cu zestre“, faza zonală și județeană. În anul 2009, la acest concurs s-a obținut locul I pe județ, iar în 2010 locul II pe județ. De asemenea, membrii corului s-au deplasat cu colindul și în alte localități și au avut succese mari, ca de exemplu la Sănnicolau Mare, la Nerău etc.

Din aceasta formație corală fac parte: Ioan Dogojie (instructor), prof. în pensie Mara Danilov-Cirin, Iulian Cercel, Ioan Savu, Alexandru Ciurte, Dan Ciurte, Dorin Dronca, Călin Sbârciog, Andrei Ceaușu, Manuel Drancian, Radoica Stoianov, Irina Balint, Rozalia Balint, Georgeta Cucu, Liliana Varga, Aurelia Baba, Dorothea Niglas, Sorina Lascu. Corul a suferit o mare pierdere prin trecerea în neființă a celei care a fost doamna învățătoare Florica Blaj.

Dacă acest cor a rezistat în regimul comunist, când biserica le era interzisă mai ales intelectualilor, astăzi, când avem toate condițiile și tot sprijinul comunității și al Primăriei, ar fi păcat să nu-l păstrăm și să nu arătăm tuturor valoarea cenăzenilor. Rugămintea mare ar fi ca să ni se alătore tinerii care au acest dar de la Dumnezeu, vocea frumoasă și ureche muzicală, ca să împrăștiăm rândurile membrilor corului.

Mara Danilov-Cirin, Radoica Stoianov

Comoara din pod

Mă numesc Emina Stefanovici, sunt elevă în clasa a X-a a Liceului Teoretic „I. Jebeleanu“ din Sănnicolau Mare și mă preocupă tot ceea ce iubesc tinerii din ziua de azi: muzica bună, Internetul, sportul și distracția.

Am fost convinsă că nimic altceva nu poate să atragă atenția unui adolescent de 16 ani. Asta până acum un an, când căutând ceva prin podul casei, din întâmplare am

dat peste un obiect ciudat, dar totodată interesant. L-am coborât din pod și am întrebat-o pe bunica ce reprezintă acesta. Atunci bunica mi-a spus că este un obiect valoros, se numește „furcă de tors“ și este foarte vechi. Ultima care l-a folosit a fost străbunica mea. Mi s-a părut foarte interesant să ating obiectul acela de sute de ani. Am simțit că s-a realizat o punte între trecut și prezent, că trecutul acela mă interesează și de aceea am hotărât să mai caut și alte lucruri vechi și valoroase prin podul casei noastre. Am mai găsit un felinar, un fier de călcat ce se încălzea cu jar, o covată, ceasuri cu pendul și ulcele din lut. Toate aceste obiecte aparțineau odată străbunicilor mei.

La lumina aceluși felinar, poate chiar bunicul meu își făcea temele, iar străbunica torcea la furcă în timp ce străbunicul împletea coșuri de nuiete în serile de iarnă.

Uitându-mă la covata de frământat pâine, parcă simt cum se umple casa de mireasma pâinii proaspete, coaptă în cuptorul de paie. Simt mirosul acela îmbietor, fiindcă bunica mea mi-a făcut pâine de casă și pot să vă spun că miroase bine și are un gust ce nu se poate compara cu nimic mai bun.

Azi avem în casă o adevărată colecție de antichități, fiindcă și tata este pasionat de obiecte vechi. Împreună am reușit să adunăm un număr frumos din cele mai interesante și mai valoroase obiecte, care azi reprezintă o adevărată comoară, o valoare artistică impresionantă, dar și o valoare sufletească, fiindcă nimic nu e mai de preț ca sentimentul de dragoste față de cei care sunt străbunii tăi, cei care au fost și au rămas familia celor dragi.

Viața Sfântului Gerard de Cenad*

Gerard, venețian de neam, din cetatea Veneției, născutu-sa în palatul unei familii de patricieni. Tată său, fiind între cei mai de seamă cetățeni și iubit de toți locuitorii cetății, avu bun renume, vestit până departe. El luă de soție o femeie din aceeași cetate, cu o creștere aleasă, învățată de părinții ei cu frica lui Dumnezeu și mai presus de altele prin pomenile și faptele sale bune, făcând pomeni și aprinzând zilnic lumânări, ori ea însăși, ori fetele din casa ei. Tatăl ei, care era un om bogat, chema la masa lui și-i ospăta pe preoți, clerici, prieteni și vecini în chip mărinimos. Ci într-o zi grăi către soția sa: Femeie, ai încredere și roagă-te lui Dumnezeu și sfânta lui Născătoare să ne dea un moștenitor; că trecuse mult timp de când nu putuseră avea copii. Și trecând trei ani, primiră feciorul pe care-l ceruseră, în ziua fericitului mucenic Gheorghe, care fiu fu de aceea botezat Gheorghe. Fu acesta iubit foarte de părinții lui care-l creșteau; și când fu de cinci ani, începură să-l chinuiască frigurile. Care lucru văzând părinții lui, îl închină cu daruri sfântului mucenic Gheorghe, ducând copilul la mănăstirea lui, ca să dobândească în fața starețului și monahilor sănătate. Și însănătoșindu-se la rugăciunea lor, fu înveșmântat în rasă. Petrecând el cinci ani în școlile călugărilor, se minună dascălul său de priceperea înțelepciunii sale, că întrecu pe cei ce veniseră înaintea sa.

Se întâmplă că, la porunca papei, toată creștinătatea luă crucea, pregătindu-se să meargă la mormântul Domnului din Ierusalim, ca să lupte pentru acel loc sfânt. Între aceștia, tatăl lui Gheorghe, oblăduindu-l milostivirea dumnezeiască, porni la drum și ajunse la sfântul loc fără supărare. Și fiindcă acolo oastea creștină se afla întru rugăciune, așteptând ajutorul dumnezeiesc, mulțimea localnicilor, încrezându-se în tăria lor, multe ocări aruncară asupra oștirii creștine, încrezându-se în puterea armelor și socotind că prin ajutorul lui Mahomed vor învinge pe creștini. Și întâmplându-se că, dobândind biruința, creștinii se întoarseră cu bucurie, tatăl lui Gheorghe, așa cum dorise încă acasă fiind, se învrednici să fie îngropat în Țara Sfântă. Care lucru vestindu-se mamei lui Gheorghe, plângând și jelindu-și multă vreme soțul, veni la zisa mănăstire și jelindu-și soțul spuse: Vai mie, Gerarde, cui i-ai lăsat acum copiii tăi? De aceea se îndreptă către păstorul mănăstirii, cu rugămintea să-i pună lui Gheorghe numele tatălui său, și de aceea se numi Gerard.

Iar ea, după ce-i găsi mireasă fiului său mai mic, Rinald, împlinind faptele-i bune, odihni în pace și fu astrucată în aceeași mănăstire, mai înainte zisă. Astfel, Gerard, sălășluind în zisa mănăstire, se îndrepta către Dumnezeu, iar nu către deșertăciune. Și nesocotind toate cele ce sunt ale acestei lumi, se grăbea cu osârdie să îndeplinească cele ale feței îngerești pe care o înveșmântase

și făgăduiala făcută lui Dumnezeu. Pentru aceasta, intrând în tagma shimei monahicești, la toate poruncite lui de către stareț arăta ascultare fără șovăire. Și ajungând la o vârstă mai deplină, toți voriră să-l pună în slujba de prior, întru care hălăduind fără ponos, fu întru pildă celorlalți frați de ascultare mănăstirească, că cea de a opta treaptă a smereniei, care poruncește să fie aleasă viața chinoviei, o împlini nu numai cu purtarea sa, ci încă, pe cât îngăduia părintele său duhovnicesc și îndemnau pildele celor drepti, pe toate sârguia să le îplinească.

Astfel, în toată vremea, în afară de zilele de praznic și de duminici, în care este obicei să se lungească și cântările și citaniile pavecerniei și altor ceasuri, se înveșmânta în rasă aspră, și astfel petrecând se pedepsea, fără a nesocoti vreodată slujbele pe care i le porunceau obștea. Îndreptându-și mintea cu tot dinadinsul asupra cuvintelor proorocilor și vorbelor lor de dreaptă învățatură apostoli, cerceta cu osârdie lămuririle lor. Nimeni vreodată nu l-a văzut vorbăreț, ori trândav, ori bețiv, ori trecând sub tăcere ceva, fără dreptate și adevăr. Spunea dară: Mai bine este să te mânii, decât să calci adevărul, trecându-l sub tăcere. Iar de-l vedeai cândva mâniat, îndată se întorcea întru sine. Și așa rămase la mănăstire, ținându-se de învățatură în toate zilele cât purtă povara acestei lumi. Ci într-o bună zi, pe când starețul său, Gillerm, era în mijlocul obștei, spuse: Iubiți frați, trebuie ca să trimitem la învățatură pe câțiva dintre voi, pe care-i veți găsi mai vrednici, ca să culeagă roada științei, ca nu cumva tagma părintelui nostru Venedict să sufere pagubă întru știința cărților. Și fură aceste vorbe pe placul fraților și orânduiri pe

Gerard și pe Sirdian, pe care, dându-le cele de trebuință pentru cheltuială, îi trimiseră la Bologna, unde în chip vrednic și bun se învățară întru științele grămaticiei, filosofiei, muzicii și canoanelor și toate celelalte științe și meșteșuguri ale cărților. Iar într-al cincilea an, fură chemați înapoi, aducând cu ei cărțile acelor științe.

Murind starețul mănăstirii, magistrul Gerard fu ales el stareț, care lucru nevoind să-l primească, frații din obște îl muștrară, ca pe un neascultător și-l puseră stareț, chiar fără voia lui. În vremea cât cârmui zisa mănăstire, se arătă prin milostivirea dumnezeiască spre pildă tuturor fraților, că toate cele care le socotea a fi potrivnice rânduielii, se ferea să le facă. După câțiva ani, vreme în care cârmui mănăstirea, vrând să se ducă la mănăstirea sfântului Ieronim din Vitleem și să vadă locul cel sfânt pe care Hristos l-a slăvit prin hălăduirea lui, încercă să lepede sarcina de care se învrednicise, care lucru de îndată ce-l arătă fraților, unora le fu cu vrere, altora însă plecarea părintelui lor le pricinui adâncă durere și neliniștea cugetului.

- Continuare în numărul viitor -

* Reproducere din volumul „Documente privitoare la istoria Mitropoliei Banatului“, de I.D. Suci și R. Constantinescu, Editura Mitropoliei Banatului, Timișoara, 1980. Materialul a apărut în limbile latină și română. Titlul original: *Legenda major. Vita Sancti Gerardi, Moresanae ecclesiae episcopi †1046.*

„Micul cenăzean“ - site dedicat copiilor din Cenad

Acest site este dedicat exclusiv elevilor și cadrelor didactice de la Școala Generală din comuna Cenad, jud. Timiș și nu implică nicio obligație din partea Primăriei, a Consiliului Local Cenad sau a Școlii Generale Cenad, fiind cadoul meu ca fost elev al acestei instituții de învățământ.

Prin intermediul acestuia, doresc să-i sprijin pe toți cei care sunt interesați să deprindă și să stăpânească tehnica informatică, absolut necesară și utilă în contextul actual.

Poate primi acces orice copil din Cenad care are cunoștințe minime de lucru pe calculator și,

bineînțeles, de navigare pe Internet. Primii care vor beneficia de nume de utilizator și parolă vor fi redactorii de la suplimentul „Micul cenăzean“ al publicației periodice locale „Cenăzeanul“.

Singura obligație a copiilor va fi seriozitatea și aici rog părinții și mai cu seamă cadrele didactice să mă sprijine în acest demers. Nu voi admite texte ori materiale video și foto care încalcă bunul simț. Cei

care se vor afla într-o asemenea situație vor pierde dreptul de a mai insera materiale. Sper însă că nu va fi cazul și site-ul se va dovedi o adevărată școală a bunelor maniere.

O dată pe lună mă voi strădui să vin la Cenad și să-i ajut pe copiii interesați să învețe cum să scrie, să fotografieze,

să prelucraze materialele și să le insereze pe site. Sunt convins că împreună vom avea succes!

Dușan Baiski

Concursul literar „Cenad, pur și simplu“

Scriitorul, traducătorul și publicistul Dușan Baiski, membru al Uniunii Scriitorilor din România, sponsorizează cu 500 de lei, concursul literar „Cenad, pur și simplu“. La acest concurs, cu începere din data de 20 iunie 2011, pot participa exclusiv elevii Școlii Generale din Cenad, care, în anul școlar 2011-2012, se vor afla cuprinși în clasele V-VIII.

Numărul de lucrări este de maximum 20 de fiecare participant (câte cinci la fiecare tematică). Nu este obligatorie participarea cu lucrări din toate tematicile. Lucrările vor putea fi trimise, pe rând, până cel târziu la data de 1 iunie 2012, prin e-mail pe adresa: dbaiski@gmail.com

Nu se acceptă decât lucrări culese pe calculator.

Fiecare lucrare trebuie să fie însoțită de numele real, complet al autorului, și de clasa din care face parte.

Tematici:

a) „Comoara din pod“ - povești despre diverse obiecte depozitate în podul casei și care au aparținut bătrânilor; lucrările însoțite de fotografii ale acestor obiecte vor fi punctate în plus;

b) „O poveste de pe ulița mea“ - povești auzite de la adulți despre un om, o casă, un eveniment;

c) „Chipul din fotografie“ - o poveste despre unul din bătrânii din albumul de familie; se vor puncta în plus lucrările însoțite de copii scanate ale fotografiilor în cauză;

d) o temă la alegere.

Cele mai reușite lucrări vor fi inserate pe site-ul www.cenad.ro și/sau în revista „Cenăzeanul“.

Se vor acorda următoarele premii:

- premiul I – 250 de lei;
- premiul II – 150 de lei;
- premiul III – 100 de lei.

Premierea câștigătorilor va avea loc la festivitatea de încheiere a anului școlar din 2012.

Concursul de fotografie digitală „Banaterra“

Asociația Proiectul Rastko România din Timișoara sponsorizează cu 500 de lei concursul de fotografie digitală „Banaterra“. La acest concurs, cu începere din data de 20 iunie 2011, pot participa exclusiv elevii Școlii Generale din Cenad, care, în anul școlar 2011-2012, se vor afla cuprinși în clasele V-VIII.

Numărul de fotografii este de maximum 50 de fiecare participant. Fotografiile vor putea fi trimise, pe rând, până cel târziu la data de 1 iunie 2012, prin e-mail pe adresa: dbaiski@gmail.com

Fiecare fotografie trebuie să fie însoțită de numele real, complet al autorului, de clasa din care face parte, să aibă un titlu și o scurtă descriere a ceea ce reprezintă.

Tematica acceptată la concurs: peisaje, animale, clădiri, obiecte, instantanee de la diversele manifestări publice (inclusiv școlare) ori de la lucrări în gospodărie, în grădină sau pe câmp.

Cele mai reușite fotografii vor fi inserate pe site-ul www.cenad.ro și/sau în revista „Cenăzeanul“.

Adulții sunt sfătuiți să-i ajute pe copii în deprinderea tehnicii fotografice, a încadrării și prelucrării fotografiilor, dar să nu se substituie acestora.

Se vor acorda următoarele premii:

- premiul I – 250 de lei;
- premiul II – 150 de lei;
- premiul III – 100 de lei.

Premierea câștigătorilor va avea loc la festivitatea de încheiere a anului școlar din 2012.

